

IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM
EMBERI JOGI MUNKACSOPORT TITKÁRSÁGA

LMBT EMBEREK JOGAIÉRT FELELŐS TEMATIKUS MUNKACSOPORT

IKT. SZÁM: VII/2/7/2016
MELLÉKLET: JELENLÉTI ÍV

EMLÉKEZTETŐ
2016. MÁJUS 11. 13:00

Helyszín: 1055 Budapest, Kossuth tér 4. 439/A

Időpont: 2016. május 11. 13:00

Tárgy: Az LMBT Emberek Jogaiért Felelős Tematikus Munkacsoport rendkívüli ülése

Jelen vannak: a mellékelt jelenléti ív szerint

1. napirendi pont: Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló T/10536. törvényjavaslat 98. §-a

Dr. Völner Pál parlamenti államtitkár, a Munkacsoport elnöke köszöntötte a megjelenteket és ismertette a napirendet. Elmondta, hogy Dombos Tamás úr, az LMBT Emberek Jogaiért Felelős Tematikus Munkacsoport egyik tagja kezdeményezte a tematikus munkacsoport ügyrendjének IV. 2. pontja szerinti rendkívüli ülés összehívását. **Államtitkár Úr** megjegyezte, hogy a találkozót idő előttinek tartja, mivel olyan információval rendelkezik, miszerint nem a napirenden szereplő tervezet a végleges. A mai napi ismeretek szerint felvázolásra kerül, hogy mit jelenthet a mostani módosítás, milyen kifutási lehetőségei vannak. Megbeszélésre kerül, hogy a napirenden szereplő törvénymódosítási kezdeményezés milyen gondolatokat indított el. **Államtitkár Úr** jelezte, bízik benne, hogy kicsit nyugodtabban fognak tudni felállni a tárgyalóasztaltól és a végleges tervezet olyan érdemben fogja majd lezárni ezt a kérdéskört, ahol semmi féle érdeksérelem, vagy szerzett jognak a sérelme nem merül majd fel. **Államtitkár Úr** bemutatta **Fűrész Tünde helyettes államtitkár asszonyt**, aki az EMMI részéről viszi ezeket az ügyeket. Elmondta, hogy előzetesen tárgyaltak a kérdésről, de érdemi nyilatkozatot még nem tudnak tenni. Az EMMI álláspontja szerint is olyan helyzetet kell kialakítani, ami az eddighez képest – ami a sajtóban megjelent –, semmiféle visszalépést nem jelent. **Államtitkár Úr** jelezte, hogy **Helyettes Államtitkár Asszonynak** 13.30-kor el kell mennie, ezért kérte, hogy a hozzászólásokat 3 perces időkeretben tegyék meg, annak érdekében, hogy az összes felvetést rögzíteni lehessen. Ha nem sikerül minden kérdésre reagálni, akkor írásban tudnak válaszolni az emlékezetében foglaltakra reagálva. Amennyiben nem sikerül megbeszélni ezt a kérdéskört, akkor pedig egy újabb ülést is összehívhatunk, ezt a lehetőséget mindenképpen biztosítani szeretnénk.

Sándor Bea a Magyar LGBT Szövetség nevében reagált Államtitkár úr azon kérdésére, hogy milyen reakciókat, érzéseket váltott ki a törvényjavaslat. Elmondta, hogy súlyos érzéseket váltott ki ez a számukra átláthatatlanul, egy költségvetési törvénybe betett törvénymódosító javaslat. Nem volt társadalmi egyeztetés, nem volt a civil szervezetekkel és más szakértőkkel megbeszélés. Már önmagában a módszert megkérdőjelezi. Kérdéseik: Mi a jogalkotó szándéka? Van egy törvény, amely egy általános utaló szabályt tartalmaz, ez a törvény világosan kimondja, hogy ez mit jelent, hogy ha e törvény másképp nem rendel, akkor ezzel az általános utaló szabállyal minden más törvényben, több száz törvényről van szó, a házastársak alatt érteni kell a bejegyzett élettársakat is. A fő kérdésük, hogy erről milyen egyeztetés folyt eddig? Milyen szakértők, milyen minisztériumok vettek részt ebben? Volt-e Kormányülés témája? Mi indokolná ezt a módosítást? Mi várható? Ha ez a törvény ezzel a rámutató „e” szócskával pontosan meghatározza a kivételek körét, amelyben egy életkori kivétel van és néhány, minden esetben a gyermekneveléssel összefüggő jogokra vonatkozó kivétel, illetve a névviselés szimbolikus jelentőségű kérdése, amikor nem kell alkalmazni a házastársakra vonatkozó rendelkezéseket. Akkor hol lenne még, ha ezt az „e” szócskát kivonjuk belőle, ezzel teljesen eltörölve az általános utaló szabály jellegét? Ezen túl felmérhetetlen jogértelmezési krízishez vezetne. Minden törvény, amelyben jelenleg a házastársak szerepelnek, már nem lenne alkalmazandó a bejegyzett élettársakra, ugyanakkor néhány törvénybe már bekerült a bejegyzett élettársak, és néhány törvényen belül egyes felsorolásokban ott van a házastársak és a bejegyzett élettársak, máshol nem. Ha elvész az utaló szabály jellege és a törvény jellegét meghatározó mivolta, az jogok megvonásával, annak minden következményével, és az EU-ban példa nélküli következményekkel járna. Milyen fórumok, milyen minisztériumok előtt és milyen szakértők előtt járt és ki tárgyalt erről a kérdéstről és kinek a javaslata ez?

Dr. Szajbély Katalin, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala képviselőjében megkérdezte, hogy az előterjesztő képviselője jelen van-e, hogy segítsen megérteni ezt a szöveget. Az AJBH előzetesen és gyorsan áttekintette a javaslatot. A Hivatal véleménye szerint valóban nehezen érthető az értelmezést, de kizárólag abban az esetben kerülne sor a jogok megvonására, hogy ha az a bizonyos másik törvény kifejezetten akként rendelkezne, hogy nem vonatkozik adott rendelkezés a bejegyzett élettársakra. Tehát egyedi jogszabály módosítások vezetnének jogok megvonásához, csupán ennek a szócskának az eltörlése talán még nem. Érzékelték a nagy aggodalmat más szakértők részéről, kíváncsiak az előterjesztői, jogalkotói szándékokra a módosítás mögött.

Dr. Uitz Renáta a Háttér Társaság megbízásából az előző hozzászólásokhoz hasonlóan kérdezte, hogy mi volt a jogalkotói szándék, ez milyen egyeztetés nyomán történt és ezt a szándékot hogyan látja a jogalkotó technikailag megvalósíthatónak. Találgatják, hogy mi lehet a költségvetési törvénytervezetből ismert potenciális szöveg következménye, arra nézve, hogy mi volt a jogalkotó szándéka. Kicsi iránymutatást kaptak, az előterjesztésben az áll, hogy ez egy jogtechnikai módosítás.

Dr. Polgári Eszter a Háttér Társaság képviselőjében kiegészítve az előző hozzászólást, a jogtechnikai kérdéshez hozzátette, hogy nem egyértelmű, hogy hol van jogértelmezési probléma. Hiszen van egy teljesen egyértelmű utaló szabály három kivétellel, amit a törvény rendez. Ha ezt elveszjük, akkor egy teljesen kazuisztikus szabályozásrendszer fog létrejönni, amelyben vagy észreveszi az adott minisztérium, akinek a hatáskörébe tartozik, hogy módosítani kellene a jogszabályt vagy nem. Erre a civil szervezetek sem felkészültek, sem idővel nem rendelkeznek, hogy az összes helyen, ahol a magyar jogszabályok házastársakat említene, a bejegyzett élettársakat módosítsák. Akkor, amikor a törvényt elfogadták, egyértelmű volt a jogalkotói szándék, ez kiderül törvény indokolásából. Amikor 2009-ben elfogadták a törvényt, néhány helyen módosították, amelyek jelentős részben szimbolikus

módosítások voltak, részben a Ptk-hoz, részben a Csjt-hez. Az új Ptk-ból ezek a módosítások kimaradtak, amelyet az egyeztetéseken azzal indokolt a kormány és az előterjesztő, hogy van általános utaló szabály. Jelezte, hogy próbálnak nem arra gondolni, hogy ennek a módosító javaslatnak köze van ahhoz az üggyhöz ami NAV-nál futott a Háttér Társaság megkeresésére, amely az öröklési illetékre, illetve az első házassági adókedvezményre vonatkozott.

Dr. Völner Pál megerősítette, hogy valószínűleg nem ez a törvényszöveg végleges változata, úgy látja, hogy nem elég pontos a megfogalmazás. Reméli, hogy olyan egyértelmű megfogalmazás fog majd születni, ami az eddig fennálló helyzetet nem érinti majd. Nincsen a kormányzat részéről elzárkózás ebben a témában, de több tervezet fut most is. Az Igazságügyi Minisztériumnak is megvan a maga változata, de mivel ezek döntés-előkészítő anyagok, ezekről nem tudunk még beszélni. Kérte, hogy kezeljék így ezt a kérdést. A törvény 2009-es, az Alaptörvény pedig 2010 után született, ami a házasság intézménye és a család tekintetében elég markáns és meg nem kerülhető megfogalmazásokat tartalmaz. Ugyanakkor ismerjük a vonatkozó Alkotmánybírósági határozatokat is, amelyek előírják, hogy a házassághoz hasonló jogintézménynek léteznie kell azok számára, akik más életközösséget kívánnak megvalósítani. **Dr. Völner Pál** hangsúlyozta, hogy olyan megoldást kell találni, amely megfelel az elvárásoknak és a jogszabályoknak, ugyanakkor a különbözőség is megjelenik benne. Ennek egyik leágazása lehet ez a módosítás. **Dr. Völner Pál** elmondta, hogy a salátatörvényekbe minden belekerül ilyenkor, amikor módosítások vannak, és ezeket nem előzik meg több éven át tartó szakmai egyeztetések. Elfogadható megoldásnak tartja, ha olyan szöveg születik, ami nem mond ellen az Alaptörvénynek, nem mond ellen az Alkotmánybírósági határozatoknak. Olyan megoldásra próbálnak eljutni, amely az eddigi jogokat nem érinti, és a jövőre nézve pedig azt mondja, hogy minden törvényt, amikor felmerül ennek a kérdéskörnek a szabályozása, külön meg lehet vizsgálni, hogy a házasság és a bejegyzett élettársi közösség között van-e különbség. Ez visszalépést nem jelent. Miután még nincs végleges szövegtervezetünk, ezért nagyon nehéz azt mondani, hogy egyik vagy másik verzió a végleges. A Parlamentben most volt a költségvetési törvényt megalapozó törvényeknek a vitája, az általános vitakör után a módosító javaslatok a szövegeket még pontosíthatják. Reméli, hogy olyan értelmű pontosítás következik, ami nem az értelmezésre hagyatkozik, hanem egyértelműen tudja ezt a kérdéskört rendezni.

Demeter Áron, az Amnesty International képviselőjében megjegyezte, hogy a jogalkotói szándékokra vonatkozóan nem érti, hogy miért akarnak pontosítani. Véleménye szerint most elég pontos a törvény megfogalmazása, miszerint a bejegyzett élettársi kapcsolat olyan, mint a házasság, a Bét-ben szabályozott kivétellel. Ez egy teljesen egyértelmű szabályozás. Az egyértelműség irányába úgy tudunk elmozdulni, hogy ha explicite megszüntetjük a bejegyzett élettársi kapcsolatot, kiüresítjük ezt a jogintézményt, vagy hogyha helyben hagyjuk az eddigi szabályozást. Nem látja, hogy mi a cél, min szeretnének pontosítani.

Dr. Völner Pál válaszában elmondta, hogy ha az ő értelmezése szerint módosítás lesz, az azt jelentené, hogy olyan módosítás esetén, ami a házasságot érintené, de a jogalkotói szándék nem terjedne ki a bejegyzett élettársi kapcsolatra, akkor nem kellene még ehhez a törvényhez is hozzányúlni, hanem elegendő abban a törvényben a mostani értelmezés szerint rögzíteni azt a tényt, hogy az a módosítás nem vonatkozik a bejegyzett élettársi kapcsolatra.

Dr. Polgári Eszter jelezte, hogy nem egyformán értelmezik az elhangzottakat. **Államtitkár Úr** korábban azt említette, hogy ha vannak további jogok, akkor azok esetében majd a jogalkotó rendezi, hogy az vonatkozik-e a házasságra és a bejegyzett élettársi kapcsolatra, de a megszerzett jogokat ez nem érinti. De amit most mondott, hogy a házasságot érintő módosítások esetében rendelkezik majd a jogszabály, az nem feltétlenül jelenti ugyanazt. Szűk mezsgyén marad a jogalkotói szabályozás szabadsága, ahol új jogokat keletkeztetünk, de most az utaló szabály kiüresítésében nem erről van szó.

Dr. Völner Pál hangsúlyozta, hogy több szövegváltozat van. Ha nem ez a szövegváltozat a végleges, akkor egyértelművé válik az, amit megjelölt célként, hogy a szerzett jogok tekintetében ne kelljen tárgyalni semmiről, mert az lenne egy optimális állapot. Azután, ahogy a legutóbbi munkacsoportülésen is felmerült, hogy még milyen lehetőségek vannak, arról tudunk beszélni bármikor. Főleg akkor, ha a házasságot érintő tekintetben vannak változások, amik nem érintik a bejegyzett élettársi kapcsolatot. **Államtitkár Úr** véleménye szerint körül lehet járni több irányból ezt a témát ezen a munkacsoportülésen, de továbblépni most nem lehet. **Dr. Völner Pál** ígéretet tett arra, hogy ha módosul és egyértelművé válik a tervezet, ami a Parlament elé kerül, akkor azt a Munkacsoport Titkársága megküldi jelenlévőknek. Amennyiben a dolgok olyan fordulatot vennének, a Munkacsoportot is össze lehet hívni. **Államtitkár Úr** reményét fejezte ki, hogy az emlékeztető, illetve a megszületendő pontosabb törvényszöveg a jelenlegi helyzethez képest talán megnyugvást tud majd hozni.

Sándor Bea ismertette a Háttér Társaság Jogsegélyszolgálatának tapasztalatait, amire már utalt **Dr. Polgári Eszter** is. Több kifogás felmerült a NAV-val szemben, olyan személyek részéről, akik egyéni ügyekkel fordultak a jogsegélyszolgálatához. Egyik esetben a NAV nem megfelelően állapította meg számukra az öröklési illetéket, illetve súlyos teherrel sújtotta őket, ugyanakkor az vonatkozott volna a bejegyzett élettársakra is, mint a házastársakra, hogy illetékmentesen örökölnék. Ez azt mutatja, hogy még hét évvel a törvény hatálybalépése után is jogértelmezési nehézségek vannak. Különösen zavaró tényezőként jelenhet meg egy törvénymódosítás, ha hét év alatt nem sikerült egy általános utaló szabállyal működő jogszabály értelmezését átadni a munkatársaknak. Éppen arra vonatkozott a Háttér Társaság NAV-hoz intézett kérdése, hogy tekintsék át, tudják-e a munkatársak, hogy milyen jogszabályt kell alkalmazni, illetve hány ilyen eset lehet még. Ha két személy fordul a jogsegélyszolgálatához, az arra utal, hogy több tucat más eset lehet még, ami nem jutott el a jogsegélyszolgálatához és egyénileg nem tudják érvényesíteni ezt a jogukat. Így súlyos, sok millió forintos hátrány éri őket. Ezért különösen fontos kérdés a jogalkotói szándék, hiszen még hogyha nem is veszne el szerzett jog, akkor is nagyfokú bizonytalansághoz vezethet a törvénymódosítás, hogy ki hogyan fogja értelmezni a törvényt és lehet, hogy egyéni esetekben egyéni pereskedéssel lehet csak megoldani jogsérelmeket, és ezek sokéves folyamatok lesznek. Nyilván nem mindenki lesz erre kész és elég tájékozott, ami önmagában súlyos joghátrányt jelent.

Dr. Völner Pál válaszában elmondta, hogy nem szándéka védeni egy meg sem született szöveget, de ha valóban úgy lenne, hogy külön törvényben meg lenne említve, hogy ez nem vonatkozik a bejegyzett élettársi kapcsolatokra, akkor bármilyen ügyben, amiben sérelem merül fel, meg lehet mondani az ügyintézőnek, hogy lapozza fel a törvény szövegét, hogy hol van benne, hogy nem vonatkozik a bejegyzett élettársi kapcsolatra, mert nincs benne ilyen kitétel. Tehát, ha ez a szövegváltozat jönne be, abban a pillanatban lényegesen egyszerűbbé válna a munkatársak számára az alkalmazás. **Dr. Völner Pál** hangsúlyozta, hogy szöveg előtt vagyunk, ezért ezeket a megjegyzéseket mind zárójelben említi. Jelezte, hogy ez csak egy technikai kérdése ennek a problémakörnek. **Államtitkár Úr** kérte a munkacsoport tagok türelmét, amíg lesz végleges szövegtervezet.

Demeter Áron elmondta, hogy – elfogadva azt, hogy ez egy nem végleges törvényszöveg – benne felmerült, hogy van valamiféle jogalkotói szándék arra, hogy hozzányúljanak a bejegyzett élettársi kapcsolathoz. Kérdezte, hogy van-e konkrétan a kormány fejében olyan házassághoz kapcsolódó bármilyen jogintézménynek a módosítása, ami alól ki akarják venni a bejegyzett élettársi kapcsolatot. Véleménye szerint a jogalkotóban, a tervezet előkészítőjében ez nem merül fel csak úgy önmagában, hogy hozzá kell nyúlnia ehhez a jogintézményhez. Ezt valaminek az előkészítésének szánják.

Dr. Völner Pál elmondta, hogy korábban már utalt rá, lehet, hogy a jövőben előfordulhat olyan, a házastársakat érintő változás, ahol nem akarja a jogalkotó, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolatban élőkre is vonatkozzon. Vannak Alkotmánybírósági döntés, amelynek értelmében ha önmagában a hasonlóság elvét nem sérti meg ez a fajta jogalkalmazói magatartás, akkor önmagában még nem jogellenes. **Államtitkár Úr** jelezte, hogy amíg konkrét ügy nincs, amiben kivételt tettek volna, addig nem tudja behatárolni azt, hogy ez milyen kedvezményt érinthet. Megerősítette a szerzett jogokkal kapcsolatban, hogy ha abban nincs visszalépés, akkor gyakorlatilag a jelenlegi helyzethez képest nem merül fel sérelem.

Dr. Uitz Renáta elmondta, hogy **Államtitkár Úr** korábban a válaszában azt említette, hogy részben azért van szükség a jogalkotó szándéka szerint a házasság és az egyéb együttélési formák közötti nagyobb különbségtételre, mert az Alaptörvény is védi a házasság és a család intézményét. Abban egyetértés van a jelenlévők között, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolat az egyik létező, jogilag is elismert családi együttélési forma pillanatnyilag a magyar jogban. Azért is vélelmezi, hogy így lenne, mert az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény szerinti állandó gyakorlata egyértelműen kimondja, hogy az Alaptörvény értelmezése során a bíróság az európai emberi jogi minimum sztenderdekert is figyelembe veszi a saját joggyakorlata kialakításánál. Ezek már nem a régi Alkotmány, hanem az Alaptörvény alapján született döntések. A Strasbourgi Bíróság állandó gyakorlata – számos ítélet ezek közül már az Alaptörvény elfogadását követően született – az azonos nemű párok párkapcsolatait már egyértelműen a családi élethez való jog körében tartja védelemre érdemesnek. A Bíróság állandó gyakorlata szerint a megkülönböztetéseket, amelyeket a tagállami jogalkotók tesznek a különböző családi együttélési formák között, igen súlyos igazolási követelményeknek kell megfelelniük. Ez pedig nem egyszerűen azt jelenti, hogy a jogalkotó ésszerűnek tartja a házastársakat előnyben részesíteni. Ez a súlyos mérce mind a jogalkotó, mind az Alkotmánybíróság számára ismert. A Strasbourgi Bíróság egyik legújabb döntésében, ami a bejegyzett élettársi kapcsolatra vonatkozó jogi szabályozást illeti – ez az Oliari kontra Olaszország ügy – egyértelműen kimondja, hogy az élettársi kapcsolatra vonatkozó jogi szabályozásnak a koherenciája, az egyértelműsége az a Bíróság vizsgálatának önállóan is tárgya. Ebből az következik, hogy sérti az egyezmény által védett családi élet védelmét az, hogy ha nem átlátható, ellentmondásos vagy nehezen érvényesíthető, akár bírói úton is nehezen érvényesíthető a jogi védelemhez tartotó egyik vagy másik elem. Amikor a magyar jogalkotó a szerzett jogok védelmét a jövőben majd meg kívánja különböztetni házastársak és bejegyzett élettársak között, a strasbourgi gyakorlatból az következik, hogy nem hozhat létre egy olyan jogi helyzetet, amikor bizonytalan vagy legalábbis nem koherens vagy nehezen megismerhető. Az Oliari ügyből következően időigényes annak kiderítése, hogy egész pontosan hogyan is néz ki a bejegyzett élettársakra vonatkozó jogi helyzet. Ez pedig afelé mutatna, hogy a strasbourgi mérce szerint nem bölcs gondolat megszüntetni az általános utaló szabályt és úgy bevezetni különbségeket bejegyzett élettársak és házastársak között, hogy a különbségek továbbiakban nem egy törvényben, hanem szétszórva különböző törvényekben szerepelnek. Az Oliari ítélet legminimalistább értelmezéséből következő emberi jogi minimumnak pillanatnyilag az lenne, hogy ha már különbséget kíván tenni a jogalkotó, az célszerű, hogy ha olyan helyen és egy helyen teszi meg, ahol ez közvetlenül, azonnal további pereskedés nélkül megismerhető.

Dr. Völner Pál válaszában elmondta, hogy ez megközelítés kérdése. Mert ez másik oldalról is igaz lenne, hogy akkor egy törvényben taxatív alapon felsorolhatnánk azt, ahol egyenértékű, de az még bonyolultabb megoldás lenne, és tartalmilag ugyanazt jelentené.

Dr. Uitz Renáta véleménye szerint vitatkozni érdemes, hogy az alapvető jogok korlátozása során esetleg ez egy különböző helyzet-e más élethelyzetek szabályozásától. Itt senki nem szeretné azt, hogy ha külön lenne egy megatörvény kifejezetten bejegyzett élettársi

kapcsolatra, de mivel az Emberi Jogok Európai Bíróság gyakorlata kivételes védelmet nyújt, és igen magasra teszi a jogkorlátozási mércét a bejegyzett élettársi kapcsolat, illetve az azonos nemű személyek családi viszonyainak a védelme során. Érdemes lenne a jogalkotónak figyelemmel lennie arra, hogy ez mégis csak egy nagyon magas védelmi szint, aminek célszerű megfelelni. Itt nem arról beszélünk, hogy adott élethelyzetre ne több jogszabály, törvény, rendelet vonatkozzon, itt olyan kivételekről beszélünk, amelyek potenciálisan alapvető emberi jogokat sértenek. Célszerű tehát ezt a listát – ha már nem is kívánja a jogalkotó minél rövidebbre szabni – legalább egy helyben tartani, hogy az érintettek és a jogalkalmazó számára is elég egyértelműen megismerhető legyen.

Dr. Völner Pál megerősítette, hogy nem az a szándék, hogy itt sérelemokozás történjen a házasság és a bejegyzett élettársi kapcsolat között. Hiszen, ha a jövőben megjelenő valamely pozitív dolog csak az egyik intézményt illeti meg, az önmagában a másik intézménynek nem okoz hátrányt. Kérte, hogy várják meg a jogalkotásnak a végeredményét, akkor lesz egy olyan helyzet, amelyben tovább lehet lépni. Illetve várják meg a végleges szövegtervezetet, ami a Parlament elé kerül. **Államtitkár Úr** hangsúlyozta, hogy nem az a kormányzat célja, hogy különböző konfliktusokat gerjesszen, illetve jogokat vonjon el. Reményét fejezte ki, hogy ezt sikerül majd egyértelműen tisztázni.

Sándor Bea kérte, hogy egy példát mondjon **Államtitkár Úr** arra, hogy mi lenne ez a jövőbeli és fontos módon törvényben szabályozandó kérdés, milyen területen lehet ezt elképzelni, hogy a házastársak ilyen kivételesen más jogi elbánásban részesüljenek, vagy más jogi szabályozások vonatkozzanak rájuk, mint a bejegyzett élettársakra.

Dr. Völner Pál válaszában elmondta, hogy nem tud gyakorlati példát mondani, mivel nem folyt egyeztetés ebben a témában.

Dr. Völner Pál megköszönte a részvételt és további hozzászólás hiányában berekesztette az ülést.

Hangfelvétel alapján készítette: Józsa Teodóra titkársági referens

Látta: Szabó-Princz Viktória szakreferens, Nagy Gabriella kabinetfőnök

Jóváhagyta: Dr. Völner Pál, parlamenti államtitkár